

INTRE CERE

între iubitorii artei

Timp de aproape o săptămână s-a desfășurat în țară (faza interregională) al primului concurs republican al cercurilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură. Sute de învățători, profesori, educatoare și instructori superiori de pionieri, tineri și vârstnici, de toate naționalitățile, în număr de aproape douăzeci de mii, au participat la concurs, dar și în număr mare la spectacolele din cadrul concursului. Cea mai mare parte din concurs a avut loc în orașele raionale. În zilele următoare vor avea loc și concursurile din cadrul concursului republican.

Cea mai mare parte din concurs a avut loc în orașele raionale. În zilele următoare vor avea loc și concursurile din cadrul concursului republican.

Repertoriile cu care s-au prezentat în concurs și care cuprind cele mai frumoase producții literare și muzicale ale creatorilor de artă romini și de alte naționalități din țara noastră, ale creatorilor de artă progresiști de peste hotare — ne vorbesc de un adînc sentiment de dragoste și admirație față de tezaurul artistic al poporului nostru și al popoarelor din țările care construiesc socialismul.

Învățătorii și profesorii, educatoarele și instructorii superiori de pionieri, cu toții au adus în zilele acestora pe scenele celor patru mari orașe ale țării entuziasmul cu care muncesc nu numai pentru a da republicii noastre un lîmbețel hîna și glorie, un lîmbețel capabil, dar și pentru a duce forța culturii pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei.

O ACȚIUNE PATRIOTICĂ. Pionierii școlii elementare nr. 8 din București au strîns deșeurile de maculatură și hîrtie în cantități apreciable.

ȘTIRI

Activitatea cadrelor didactice la sate

Mobilizații de importanță deosebită au avut loc în zilele următoare pe țară a învățătorilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, învățătorii și profesorii din raionul Zeletin și-au intensificat munca de propagandă în rândurile țărănilor muncitori. Cu ocazia acestor mobilizări organizate în cadrul căminelor culturale din comuna Dămățești, Benești, Răchitoasa învățătorii Vasile Luchian, Constantin Popa, Gheorghe Boidea și alții au ținut expunerii pe teme ca „Pregătirea și folosirea îngrășămintelor naturale și minerale”, „Gospodăriile colective asigură o viață fericită membrilor lor” și altele.

Expunerile ținute de cadrele didactice la căminele culturale au ajutat pe țărani să-și îmbogățască cunoștințele agricole, să înțeleagă mai bine avantajele muncii în comun.

CONSTANTIN PREDESCU Zeletin

Cadrele didactice din comuna Sîmniclăuș, raionul Tîrnăveni, desfășoară o vie activitate culturală. La solicitarea rogu al gospodăriilor agricole colective din localitate. Aici activează o echipă de dansuri populare românești și maghiare, o echipă de teatru și un ansamblu coral, care dau în mod regulat spectacole mult gustate de sate, cu un repertoriu ales cu grija.

ȘTEFAN COVRIG Sîmniclăuș

Mic colocviiu literar

Intre una din zilele trecute am stat de vorbă cu cișciora elevii din clasa a X-a „B” a școlii medii nr. 12 din Capitală. Am folosit acest prilej pentru a afla cîte ceva cu privire la gustul lor pentru lectură, la cunoștințele lor din domeniul literaturii. Fîindcă doresc să descopăr amănunțit asupra capacității lor de selecție și interpretare independentă a celor citite, m-am gîndit să discut cu ei despre o carte care nu a fost analizată la orele de curs. Așa că am început să vorbim despre „Ion” al lui Liviu Rebreanu.

La început elevii erau puțin cam stîmjenți de prezența mea și se cam codeau să intre în discuție. În sfîrșit, unul din ei, Cornel Dragomirescu, sparge gheața și începe cu ceea ce este mai simplu: subiectul cărții. În câteva propoziții sintetice rezumă substanța epică a romanului. Remarcă că reușește să rețină elementele esențiale, fără să se piardă în amănunț.

Teptea, atmosfera se întorează și intră în discuție și ceilalți elevi. Se pare că problemele-cheie ale romanului le sînt familiare tuturor. Ion Marin, bunăoară, atacă problema raportului dintre social și psihologic pe care o ridică personajul central al cărții și-i reproșează lui Rebreanu deformarea naturalistă. Ion Trebuia să fie absolut lipsit — apreciază el — dar nu este, pentru că autorul îi atribuie o patimă înăscută pentru pămint. Serban Tanasoc pune accentul pe procesul de deumanizare și recurge la comparația cu „Maru” și „Moara cu noroie”. Aceleași cauze, aceleași efecte. Consecințele dezastruoase ale goanei după înalțurile în societatea capitalistă.

Printre altele, apar și aprecieri subiective. Ion Marin mărturisește că în prima parte a romanului l-a simpatizat pe Ion pentru calitățile lui, dar că ulterior l-au dezbucăst urivismul și mijloacele pe care acest personaj le folosește pentru a parveni.

Mai departe vorbim despre Ana. Ion Clapa subliniază rolul Anei ca pe un simbol al situației femeii în societatea burgheză. Ea nu reprezintă decît o neață în mîna lui Baciu și a lui Ion, care vîd în Ana un mijloc de îmbogățire.

Discuția despre familia Herdelea. După cîte vîd, Titu Herdelea nu se prea bucură de simpatie din partea elevilor. Este socotit ca un om ușuratic, care nu produce nimic. Pe Zaharia Herdelea elevii îl desconsideră pentru că are un caracter slab și trîmbiează un fals patriotisme, care se schimbă în funcție de interes. Cornel Lupășcu dă familiei Herdelea o caracterizare de ansamblu și insistă asupra trăsăturilor mic-burgheze ale membrilor ei. Trezind la o problemă de compoziție, acești elevi justifică prezența acestor personaje în roman prin dorința autorului de a da o imagine de ansamblu a satului. De aci discuția se deplasează, firesc, către tehnica de compoziție. Îmbinarea planurilor de acțiune, caracteristice de stil etc.

Am amintit mai sus numai cîteva din problemele pe care le-am discutat în cadrul acestui mic colocviiu literar. Mărturisesc că mă așteptam să așese — printre lucruri bune — și înțelegerii greșite a ideii confuze căroa sa le cauzauze și semnificații. Nimic din toate acestea. Dimultriva, elevii se descurcă cu destulă ușurință în problema vastă și complexă a acestui roman.

Inițial l-am suspectat de lipsă de originalitate. Socoteam că afirmațiile pe care le fac sînt înnoțate de un deva. Cîteva întrebări colaterale m-au convins însă că judecă și precuază singuri, pe baza unor convingeri proprii, care sînt, desigur, rod al pregătirii primite în școală. O singură deficiență supără. Elevii nu sînt obișnuți cu independența expunerii. Altea vreme cit în surse, răspund — și răspund tuturor, în

cîteva cuvinte. Apoi tac. Dacă nu-mai întrebă nimic, nu mai spun nimic. În general evită să recurgă la o argumentare extinsă și bogată. Datorită acestui fapt ideile, deși juste, apar sărăcăcioase și trunchiate. Este o dificultate care provine din deprinderea de a aștepta întodeauna sprînjul ce se află în întrebarea profesorului. Această lipsă, manifestată la tineri care vor păși peste puțin timp bîncile școlilor, trebuie să stea mereu în atenția profesorilor de literatură.

După ce m-am desprîmțit de elevii am stat de vorbă cu tovarășa Georgheana Atanasiu, profesora lor. Mi-a povestit cum lucrează. Metodele ei sînt cele obișnuite: verificarea existenței a caietelor de lectură, înscrierea pe tablă a ideilor principale, foarte multă atenție la prezentarea vieții și activității autorului (deoarece simpatia pentru un scriitor nou trebuie cîștigată din primul moment), folosirea a aceste lecții a elementelor care se pot găsi mai apoi în opera sa etc.

Informațiile ei nu mă mulțumesc. Trebuie să mai fie ceva. Într-adevăr, este. În școală există un cerc de literatură cu o activitate intensă — „Societatea literară”, cum spun, cam pretențios, elevii. „Societatea” cuprinde peste o sută de membri care organizează întâlniri cu scriitorii, țin cu regularitate conferințe, referate pe teme mai largi sau vizînd un aspect din opera unui autor, se dînce pentru încercări de creație etc. Elevii au în felul acesta o legătură foarte vie cu problemele literare. De aci și interesul lor pentru literatură, și pregătirea lor.

O. B.

INFORMAȚIE

Pentru a cinsti memoria luptătorului patriot Avram Iancu, a cărui viață și activitate — puse în slujba eliberării poporului român de sub jugul feudal-absolutist habsburgic — constituie un exemplu luminos de dragoste fierbinte față de patrie și popor, și ținînd seama de dorința pedagogilor, părinților și elevilor școlii medii nr. 1 din orașul Aiud, regiunea Cluj, ministrul Învățămîntului și Culturii a dispus ca școala medie nr. 1 din orașul Aiud să poarte denumirea de Școala medie „Avram Iancu”.

ORIENTĂRI ÎN PREDAREA CITIRII

Din observațiile pe care le-am făcut cu prilejul diverselor asistențe la lecțiile de citire ale claselor inițiale, din discuțiile purtate cu cadrele didactice care lucrează la această clasă am desprins faptul că unele considerații în mod general treapta post-abecedară ca o etapă foarte scurtă ce succede învățării sunetelor și literelor din abecedar și are funcția de a face trecerea de la abecedar la manualul de citire propriu-zis. Ca urmare, predarea citirii pe baza manualului de limbă romină se face adeseori fără a se ține seama de particularitățile citirii elevilor. Prințea de schimb de experiență, concursul a oferit participanților posibilitatea de a vedea cîteva din frumosele spectacole ale operei și Teatrului Național, ca și de a vizita numeroase monumente și locuri istorice din capitala Moldovei.

ION BĂDICA

Lucrările profesorilor de desen

Duminică 13 aprilie a.c. ora 12, se deschide expoziția de artă plastică a profesorilor de desen din București, în sălile clădirii Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură, din bu-16 Martie nr. 32.

Pe treapta post-abecedară se observă un nou raport între perceperea vizuală a copiilor și procesele mișcărilor vorbirii. Pe cîtă vreme pe treapta abecedară controlul vizual constituie o necesitate absolută, pe cîtă vreme perceperea vizuală are și o funcție de recunoaștere prealabilă a structurilor grafice următoare. Nu mai în citeva unor cuvinte monosilabice sau bisilabice bine cunoscute se observă o „coincidență totală” între ochii și voce.

Pe treapta post-abecedară cititul copiilor se apropie mult de cititul lectorilor experimentați. Dar cum s-a arătat mai înainte, cîmpul lor de citire este încă limitat față de cel al adulților. Copiii, pe această treaptă, citează cu formații optice întregite numai cuvinte scurte: pronume, conjuncții, propoziții etc.

Citirea corectă a cuvintelor este condiționată însă nu numai de lungimea acestora, ci și de structura lor fonetică. Astfel, succederea rapidă de cuvinte în mod legal pentru a descifra sensul propoziției, frazei. Caracteristic pentru citirea copiilor pe treapta post-abecedară este faptul că nici cititul corect nici înțelegera celor citite nu au corelații pozitive cu rapiditatea citirii. Între corectitudinea citirii pe de o parte și rapiditatea citirii pe de alta există o reciprocitate negativă. Cu cît copiii citesc mai mult, cîtă vreme corect și înțelegerez sunetelor citite, cu atît rapiditatea citirii este mai mică. Greșelile de repetare au cauze variate, ca: a) Neputința copilului de a uni într-o imagine sonoră silabele citite. Pentru prevenirea unor astfel de greșeli sînt necesare explicații prealabile detaliate cu privire la pronunțarea cuvîntului și eventualul compunere a lui din literele alfabetului (decupat); b) Neputința copilului de a lega cuvintele de sensul celor citite mai înainte. Prevenirea acestor greșeli se realizează prin citirea model a învățătorului.

Dintre greșelile de înlocuire de cuvinte, silabe etc. marea majoritate au la bază o senzație sensoria greșită. Orientîndu-se după sensul celor citite, copilul se zădărește despre ceea ce se va vorbi mai departe și înlocuiește cuvîntul ce urmează cu un cuvînt propriu, fără a totuși să schimbe sensul respectiv. Înlocuirea și neșocul sau greul de pronunțat. În asemenea cazuri, un cuvînt neînțeles este înlocuit cu altul mai mult sau mai puțin înțeles sau chiar neînțeles, dar care se pronunță mai

PRETUIND FRUMUSETEA FOLCLORULUI

Zilele acestea, orașul Craiova a trăit o adevărată sărbătoare: învățătorii, profesorii, educatoarele și instructorii superiori de pionieri — artiști amatori — s-au întrecut în fața unui numeros public, cu cele mai frumoase dansuri și cîntece, cu cele mai îndrăgite piese de teatru, cu cele mai iubite versuri.

Am urmărit cu admirație graba cu care creaștenii și spectatorii sosiți din toate părțile își părăseau locurile atunci cînd programul lua sfîrșit într-o sală de concurs, pentru a fugi la un alt teatru ca să mai „apuce ceva” din numerele prezentate acolo de alte formații artistice. Am citit în această grabă nu numai setea de cultură a publicului dar și buna pregătire a concurenților, care au cucerit suferințele și cele — de altfel — au pus adesea la grea încercare jurul ce trebuia să stabilească rezultatele înțelegerilor.

În aceste zile s-au prezentat pe scenele celor trei teatre din localitate cele mai bune echipe de dansuri populare ale cadrelor didactice din raioanele Arad, Rîmnicu Vilcea, Fîlășii și Caracal, colective dramatice din Lugoj, Reșița, Sebeș, Turnu Severin, Baia de Aromăni, Gătești, Cîmpulung Muscel, Deva și Craiova, formații corale din Pitești, Lugoj, Rîmnicu Vilcea, Vulcan, Craiova, formații orchestrale din Rîmnicu Vilcea, Curtea de Argeș, Tîrgu Jiu și Arad, brigăzi artistice de agitate din Cristești, Băi, Băbeni, Craiova, recitatori, solisti vocali și instrumentiști.

Ca o notă dominantă în programul celor mai multe formații artistice, am desprins atenția mare ce s-a dat producțiilor folclorice: au fost înscrise în repertoriile echipelor concurente numeroase cîntece și dansuri populare de pe frumosele plaiuri bănățene, ardelenesti sau oltenesti. Unele din aceste producții sînt culese de însuși învățătorii și profesorii școlilor elementare și medii din regiunile Timișoara, Hunedoara, Craiova și Pitești de pildă echipa de dansuri din Arad — care împlineste în curînd un deceniu de activitate artistică și care s-a bucurat de un succes deosebit în fața publicului spectator — a prezentat jocuri românești culese de profesoara Letiția Muscă, pe melodii adunate din poporul de țară (Ion Florescu). A înscris în repertoriu și echipa concurențelor numeroase cîntece și dansuri populare de pe frumosele plaiuri bănățene, ardelenesti sau oltenesti. Unele din aceste producții sînt culese de însuși învățătorii și profesorii școlilor elementare și medii din regiunile Timișoara, Hunedoara, Craiova și Pitești de pildă echipa de dansuri din Arad — care împlineste în curînd un deceniu de activitate artistică și care s-a bucurat de un succes deosebit în fața publicului spectator — a prezentat jocuri românești culese de profesoara Letiția Muscă, pe melodii adunate din poporul de țară (Ion Florescu).

Concursul interregional al formațiilor artistice de amatori desfășurat în orașul Craiova a fost nu numai un prilej de descoperire a unor talente deosebite de valoroase, dar și un prilej de afirmare a prețurilor pe care o acordă pedagogii artei noastre populare, tezaurului folcloric al poporului nostru.

EXAMEN ARTISTIC

In culise, ca de obicei, domnesc agitația, emoția și haosul. Vorbe sopite precipitate, exclamații ferbente, doi pași de dans uitaiți, o replică repetată, obraji înpăvălați, nervozitate. În curînd cortina se va deschide și toamai acum s-a pierdut un cordon, s-a rupt un nasture și este nevoie urgent de un ac. Totul trebuie rezolvat rapid. Timpul fărîmițat în secunde se strecoară nemiopombit de repede și gongul împiacație căsmăia artiștilor-amatori pe scenă. Pedagoșii — examinatorii de profesie — vor da examen în fața unor comisii pretențioase: spectatori și juri.

Vreme de 5 zile cercurile artiștilor-amatori din regiunile Ploiești, Stalin, București și Constanta s-au perindat pe scenele din Ploiești supunînd exigenței spectatorilor realizările lor.

Corul de la Sibiu a deschis seria cu un ansamblu impresionant, de peste 100 de persoane. S-a distins prin repertoriu bine ales, în care primele două piese — „Cîntec pentru Republică” și „Gătește și circulează” — compuse chiar de membri ai corului, au fost excepționale de bine cîntate. Omogenitatea vociilor, conducerea elastică a frazelor muzicale, excelența muzicalității a corului au stîrnit repetate roape de aplauze. Mai puțin valoros din punct de vedere coral, ansamblul Orășului Stalin a fost apreciat pentru realizările orchestrei semisimfonice (Este de remarcat că aceasta a fost singura orchestră semisimfonică prezentată la concurs).

În ceea ce privește colectivele de teatru, am folosit o mică indiscreție pur profesională apelînd la impresiile unui membru al juriului. Regizorul Gigi Ionescu, ne-a mărturisit că „...un adevărat spectacol de teatru am văzut în „Gaitele” cercului de la Călarăși”. Într-adevăr, „Gaitele” cîntătoare, cârtărețe, bătrîne și nesuferite au fost la înălțime. Elena Popescu, în Colette, s-a comportat degajat și cu siguranță, rezolvînd cu ingeniozitate momentele dificile. Numeroase scene au fost realizate cu o adevărată artă: scena leșinului Margaretei (Iolanda Dain) sau scena bătăii după moartea Margaretei (Este de subliniat că interpretul lui Mircea, desși a avut de luptat cu un fizic puțin adecvat rolului, s-a descurcat totuși cu multă ușurință).

Dintre brigăzile artistice s-a distins în primul rînd brigada din Subaia (Zimnicea). Dacă tovarășii din Subaia ar înălțura din text tot ceea ce este lîncăzard, banal și naiv, dacă ar trece accentul pe momentele satirice și comice, calitatea brigăzii ar crește enorm. Au fost cîteva scene savuroase care pot fi păstrate și speculate mai mult (Scena ceasului din cancelaria cupletului elevului etc.).

Cît despre dansuri, ansamblul din Tulcea a adus o notă pitorească prin valorificarea artei minorității naționale, îndreptîndu-se atenția asupra dansurilor turcești și grecești. Frumoasa „horă a fetelor” prezentată de ploieștenii a dovedit de asemenea preocupare pentru valorificarea folclorului din regiunea respectivă. Calități apreciable în ceea ce privește coordonarea, mișcarea scenică, precizia și simțirea a dovedit corul de dansuri din Zimnicea. Trebuie să menționăm însă că „Alunelul”, „Clîrjigul”, „Ca pe bălță” și „Geamparalele” nu implică prea multe dificultăți de interpretare.

VAL MURA

INFRĂȚITI ÎN CINT ȘI JOC

Si la Cluj, formații de teatru, coruri, echipe de dansuri, brigăzi artistice de agitate, solisti vocali, dansatori și instrumentiști, recitatori promovați la fazele anterioare ale concursului desfășurat în regiunile Baia Mare, Oradea, Cluj și Regiunea Autonomă Maghiară au venit cu ce au avut mai bun în programul lor, oferînd spectatorilor clujeni două zile de reale satisfacții spirituale, de bucurii de neuitat.

Ca un simbol al frăției dintre romini și naționalitățile conlocuitoare, corurile, orchestrele și echipele de dansuri au înscris în programele lor cîntece și jocuri populare românești, maghiare și ucșiene. Cîteva exemple din bucețile prezentate ilustrează cît se poate de bine prietenia ce există între pedagogii de toate naționalitățile din Ardeal și stîmna recitătorii pentru specificul cultural al regiunii. Corul din Oradea, care a făcut doi dirijori romini și unul maghiar, a cîntat cunoscutele „Rasunet din Crișana”, „Biboroneaca”, precum și melodii unui dans maghiar din secolul XVI. Corul și orchestra din Satu Mare au interpretat un cîntec popular maghiar și cîntece românești. Între bucețile corului maghiar din Tîrgu Mureș și-a găsit loc cîntecul românesc „În poezia” interpretat în limba romină. Formația corala combinată a orașelor Turda și Cîmpia Turzii a adus pe scenă, alături de „Tărîna de la Abrud”, două cîntece populare maghiare din regiunea Cluj. Solista Recsei Magdalena, educatoarea din Carci Mar, a interpretat în limba maghiară cîntecul românesc „Tara mea”. Specific re-

CONSOLIDAREA CUNOȘTIINȚELOR LA MATEMATICĂ

Timpul care poate fi afectat la clasă a VII-a, la matematică, pentru recapitularea finală și pentru recapitularea în vederea examenului de absolvire fiind destul de scurt, există riscul ca în perioada recapitulării să se ajungă atât la o supraîncălzire excesivă a elevilor cât și la o consolidare superficială și lipsită de eficiență a cunoștințelor. Tocmai pentru a se evita această situație se impune ca, de pe acum, începând cu însușirea de către elevi a cunoștințelor noi din ultimele capitole ale materiei clasei a VII-a, să se treacă și la impregnarea și consolidarea unor cunoștințe prezente anterior în acest an și chiar în anii precedenți. Repetarea cunoștințelor anterioare în această ultimă perioadă a anului școlar trebuie să se efectueze astfel, încât să nu împiedice, ci să faciliteze și procesul de însușire a cunoștințelor noi. Acesta este cu atât mai ușor cu cât materia care se predă în ultimele săptămâni — rezolvarea de ecuații și rezolvarea de probleme de algebră cu ajutorul ecuațiilor și studiul corpurilor geometrice — se pretează în mod deosebit a fi legată de cunoștințele însușite anterior de elevi.

După cum se știe, la matematică, predarea unor cunoștințe noi oferă profesorului, de cele mai multe ori, și prilejul de a realiza împreună cu elevii și unele cunoștințe studiate anterior și care sînt în strînsă legătură cu acestea. Și în această privință este necesar să folosim asemenea oportunități. Bunăoară, la lecțiile despre con și trunchiul de con, se pot reaminti elevilor cunoștințele despre blice care pot fi găsite din aceste probleme și lecțiile egale, despre lungimea și aria cerului, despre aria sectorului circular, despre trunchiuri asemenea etc.

Trebuie remarcat, însă, că alt volum este și varietatea cunoștințelor care pot fi consolidate cu prilejul predării lecțiilor noi sînt destul de limitate și se referă în special la materia parcursă în clasa a VII-a. Mult mai multe oportunități pentru consolidarea cunoștințelor anterioare n-o oferă rezolvarea de probleme și efectuarea de exerciții. Într-adevăr, este la îndemîna profesorului să aleagă exercițiile și problemele astfel, încît o dată cu fixarea cunoștințelor noi să poată împrospăta și consolida și cunoștințele predate mai înainte și care necesită o atenție deosebită.

Iată cîteva exemple: cu prilejul rezolvării ecuațiilor putem consolida o serie de cunoștințe de aritmetică și de algebră. Este știut, de pildă, că unii elevi întâmpină greutăți la efectuarea operărilor cu fracții ordinare. În „Culegerea de probleme de algebră“, la cele mai multe ecuații propuse spre a fi rezolvate (secțiunile 1053-1059), cel mai mic numitor comun necesar nu este stabilit de către elevi fără ca ei să cunoască temeinic cum se găsește cel mai mic multiplu comun al mai multor numere. Este util de aceea ca profesorul să expliciteze aceste și unele ecuații cu numitori astfel elesi încît elevii să fie nevoiți să-i descopere în factori și să aplice regula privind stabilirea celui mai mic multiplu comun. Un exercițiu de asemenea util pentru recapitularea fracțiilor ordinare îl poate oferi acum și verificarea soluției unei ecuații. Se pot alcătui ecuații în care soluțiile să fie bunăoară numere întregi. Verificarea lor să conducă la operații mai complexe asupra fracțiilor ordinare.

Multe oportunități oferă rezolvarea de ecuații și pentru consolidarea unor cunoștințe de algebră studiate în clasa a VII-a. Se știe, de pildă, că unii elevi întâmpină greutăți în ceea ce privește ordinea efectuării operațiilor, ridicarea unui binom la putere sau la efectuarea verificării prin înlocuire în factori și operații cu fracții algebrice. Alegînd în mod special unele din ecuațiile de la exercițiile 1049-1052 sau 1105-1108, profesorul oferă elevilor prilejul de a-și consolida temeinic aceste cunoștințe, de a reveni asupra lor, de a le fixa mai bine.

În această perioadă se rezervă un timp însemnat rezolvării de probleme cu ajutorul ecuațiilor. Pentru ecuațiile a unei probleme este o chestiune dificilă pentru elevi și de aceea

este necesar nu numai să se rezolve numeroase și variate probleme, dar și să se acorde o atenție deosebită decodării problemelor, explicării procedurii de rezolvare a lor. Este necesar ca atunci cînd alegem problemele să avem în vedere nu numai tipurile mai importante care trebuie analizate, ci și unele cunoștințe studiate anterior, care pot fi acum consolidate. Acum putem reveni asupra înțelegerii unor expresii pe care elevii le-au întâlnit la rezolvarea problemelor de aritmetică, cum sînt, de pildă, „de un număr de ori mai mare sau mai mic“ și „cu un număr mai mare sau mai mic“, unde se face destule confuzii, putem reveni asupra unor chestiuni în legătură cu fracțiile ordinare. Probleme ca 1090, 1151 și altele, de pildă, ne dau prilejul de a insista mai mult asupra modului cum se află o fracție dintr-un număr și cum se află un număr cînd se cunoaște o fracție din el, cum se mărește sau se micșorează o fracție de un număr oarecare de ori etc.

Din aritmetica din clasa a VI-a se pot consolida, cu prilejul rezolvării problemelor de algebră, și cunoștințele elevilor referitoare la procentele. Sînt destul elevi care au uitat cum se află procentele dintr-un număr, cum se află un număr cînd se cunoaște cît este % din el, cum se determină raportul procentual a două numere. Culegerea de probleme de algebră pentru clasa a VII-a cuprinde numeroase și variate probleme în legătură cu acestea.

La lecțiile de aplicații, în limitele timpului disponibil (sau eventual în cadrul cercului de matematică), este deosebit de interesant și de util pentru elevi să se stabilească acum și o legătură între rezolvarea de ecuații algebrice și rezolvarea de probleme de aritmetică sau viceversa. În manualul de aritmetică pentru clasa a V-a sînt expuse foarte bine diferite metode de rezolvare a problemelor de aritmetică (metoda figurativă, metoda aducerii la același termen de comparație etc.). Elevii care sînt în clasa a VII-a nu au avut la dispoziție lor un asemenea manual și de aceea, în general, nu cunosc aceste metode. Există acum prilejul de a li se face cunoscute și lor unele metode, rezolvîndu-se în acest scop pe unele algebrice cîteva probleme — propuse chiar în manualul de clasa a V-a — iar apoi indicîndu-se și metoda respectivă folosită în aritmetică. Unele din aceste probleme, ale căror date sînt

numere fracționare, pot constitui un bun prilej și pentru fixarea operațiilor cu fracții.

O legătură deosebit de necesară poate fi stabilită între cunoștințele de algebră și cele de geometrie. După cum se știe, „Culegerea de probleme de algebră“ nu conține de loc probleme care să facă apel la cunoștințele de geometrie. Acesta culegere a fost alcătuită pentru condițiile din anii precedenți, cînd în școala de 7 ani nu se studiau la geometrie figurile asemenea, relațiile metrice într-un triunghi dreptunghiuc, arile, corpurile geometrice etc., capitole care se pretează cel mai bine la o legătură cu algebra. Or, elevii din clasa a VII-a capătă aceste cunoștințe pe baza noilor programe și deci este posibil și necesar să se rezolve probleme de algebră în legătură cu ele. În manualul de geometrie pentru clasa a VII-a există probleme de acest fel și acum este momentul cel mai însoțitor algebră pentru clasa a VII-a bunăoară, problemele 48 (de la pag. 46), 62 (de la pag. 49) în legătură cu figurile asemenea, problema 61 (pag. 70) în legătură cu relațiile metrice într-un triunghi dreptunghiuc.

Lecțiile de geometrie și studiul corpurilor geometrice oferă multe oportunități de a se consolida cunoștințele însușite anterior. Din păcate, timpul nu permite să se rezolve decît o parte din numeroasele probleme cuprinse în manualul de clasa a VII-a. Tocmai de aceea este necesar să se aleagă cu multă grijă în această perioadă problemele, astfel încît să se poată revizui și cunoștințele privind elementele de trigonometrie, figurile asemenea, relațiile metrice într-un triunghi dreptunghiuc, poligoanele regulate, arile figurilor plane etc., pe care elevii le-au studiat în primele trimestre ale acestui an școlar. La unele probleme din manual se pot consolida și o serie de cunoștințe studiate la geometrie în clasa a VI-a, cunoștințe de aritmetică în legătură cu procentele, cu determinarea grautității unui corp etc.

Astfelînd din timp consolidarea cunoștințelor anterioare, vom crea condițiile necesare unei bune desfășurări a recapitulării finale și recapitulării pentru examenul de absolvire, vom ridica nivelul de pregătire al viitorilor absolvenți ai școlii de 7 ani.

Prof. M. SCHEIN
București

Consfătuire în problemele învățămîntului

Comitul rațional P.M.R. 23 August din Capitală a organizat o consfătuire cu secretarii organizațiilor de bază din școli, cu directorii școlilor și președinții comitetelor de institutie precum și cu reprezentanții al secției raționale de învățămînt. La consfătuire s-au analizat unele aspecte ale învățămîntului din raion după încheierea trimestrului al doilea.

Printre problemele care au reținut mai mult atenția participanților la consfătuire au fost: îmbunătățirea conținutului muncii de politehnizare, crearea unor condiții mai bune de sprijinire la învățătură a fililor de muncitori, îmbunătățirea frecvenței la școliile școlare ale școlilor medii.

S-a cerut ca secția de învățămînt a raionului să intensifice controlul la centrele de meditație pentru filii de muncitori, să se ocupe mai strîns de pregătirea elevilor din clasa a IV-a și de frecvența la cursurile școlare. Cabinetul pedagogic rațional a primit sarcina să studieze și să extindă cea mai bună experiență în domeniul învățămîntului politehnic pentru a ajuta școlile să realizeze o strînsă legătură între predare și practică.

V. ALEXANDRU

La școala profesională „TIMPURI NOI“

Secția de turnătorie a uzinei „Timpuri Noi“ din Capitală deține de mult timp un loc de frunte în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție. Acest fapt este cunoscut nu numai de lucrătorii acestui uzină și de mulți alții din afara uzinei. Puștin știu însă aceia care cunosc faptul că aproape o treime din numărul total al celor ce lucrează în secția turnătorie sînt ucenici din anii II și III ai școlii profesionale de pe lângă uzină.

Despre acești ucenici, lucrătorii uzinei, inginerii și tehnicienii nu numai cuvînt de laudă. Ei au așezat pe locul I la cotul muncii cel mai frumos, datorită colaborării strînsă între profesorii de tehnologie meseriei și inginerii și maștrii secției de turnătorie.

De la începutul anului școlar, conducerea uzinei a desemnat un inginer din secția turnătorie ca responsabil cu problema instruirii practice a ucenicilor, care lucrează planului de producție. Acest fapt este cunoscut nu numai de lucrătorii acestui uzină și de mulți alții din afara uzinei. Puștin știu însă aceia care cunosc faptul că aproape o treime din numărul total al celor ce lucrează în secția turnătorie sînt ucenici din anii II și III ai școlii profesionale de pe lângă uzină.

Despre acești ucenici, lucrătorii uzinei, inginerii și tehnicienii nu numai cuvînt de laudă. Ei au așezat pe locul I la cotul muncii cel mai frumos, datorită colaborării strînsă între profesorii de tehnologie meseriei și inginerii și maștrii secției de turnătorie.

A CREȘCUT MARE GRUL DE TOAMNA semnat pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din Tîrbu.

PE TREAPTA POST-ABECEDARĂ

Ușor. Unele greșeli de înlocuire provin din tendința copiilor de a „aluneca“ spre limba vorbită, mult mai accesibilă lor, sau datorită faptului că ei înlocuiesc stîlul autorului cu stîlul lor propriu. În general greșelile de înlocuire apar datorită faptului că după ce copilul a citit propoziția sau fraza în întregime. El poate, pe parcurs sau la finele citirii, să sezeze singur greșala făcută.

Cînd lucrul acesta nu se întîmplă i se poate cere copilului să recitească selectiv anumite cuvinte pe care le-a omis, să le compună din litere, sau folosind și alte procedee, care să-l determine să urmărească cu toată atenția ordinea, succesiunea cuvintelor din propoziție, să le transforme corect în structuri grafice cu sens. Un rol important îl are aici sesizarea de către ceilalți colegi a greșelilor pe care le face copilul, prin ridicarea de mîini în timpul și după realizarea citirii de către acesta. Prevenit astfel, copilul se străduiește să realizeze o citire corectă.

Baza psihologică a greșelilor de omitere sau adăugării de cuvinte, silabe etc. o constituie tot sesizarea greșită a cuvintelor întreg sau a anumitor silabe. Numărul acestor greșeli este însă redus, datorită faptului că elevii, neavînd formatul cîmpul de citire egal cu cel al cuvintului pe care-l citesc (alcătuit din două sau mai multe silabe), sînt obligați să urmărească în mod atent structura grafică silabică a cuvintelor.

Greșelile de accentuare, după natura lor psihologică, nu sînt greșeli de citit, ci greșeli care de obicei tin de limba vorbită a copilului, ele explicîndu-se deci prin deosebirea dintre limba citită și limba vorbită a copilului în manual. Altfel spus, acestor greșeli constă în aceea că copilul nu poate face legătura de sens

dintre cuvîntul citit și celelalte cuvinte.

Ca măsuri pedagogice se impun: dezvoltarea vorbirii copiilor, muncă susținută pentru îmbogățirea vocabularului, pentru însușirea limbii literare nu numai în procesul citirii, ci și prin povestiri, întinri de ilustrații, explicarea prealabilă a conținutului literar cit și practică științifică, aceleași etape, verigi ale citirii explicative, între care se numără studierea bucașilor pe fragmente, alcătuirea planului, povestirea bucașilor în întregime de către elevi etc. Folosirea aceeași structuri a lecției și pe treapta post-abecedară — cu excepția că planul bucașilor se face de obicei oral fără să se țină seama de particularitățile citirii copiilor din această perioadă — constituie o profundă eroare.

Veriga care se dovedește a fi mai puțin în atenția cadrelor didactice este cea a pregătirii citirii. De obicei, ea se reduce la introducerea elevilor în conținutul bucașii ce urmează a fi citită și la explicarea sensului unor cuvinte necunoscute, adică la fel ca în clasele mari. Neînțindu-se seama de faptul că elevii nu pot cuprinde în cîmpul vizual structuri grafice mari — și ai căror număr este predominant în textele manualelor de citire — copiii realizează o citire pronunțat silabică, ceea ce, evident, are o influență negativă asupra formării deprinderii expresivității citirii, a unui raport just între citirea corectă, curentă, constientă și expresivă.

Cum poate fi evitată această situație? O preocupare didactică de seamă trebuie să fie aceea de a se stabili volumul de cuvinte, expresii etc. ce prezintă dificultăți de pronunțare sau sînt cu totul noi în ceea ce

privește componența lor grafică. Asemenea cuvinte și expresii necesită o muncă prealabilă de analiză și sinteză fonetică și grafică, de compunere a lor din literele alfabetului decompus, intrucît pînă la această dată procesul citirii nu este încă consolidat. În felul acesta, în procesul citirii copii au o sarcină mult mai ușoară: aceea de a le recunoaște în text, de a le lega prin sens de restul cuvintelor din propoziții sau frază, de a realiza o accentuare justă a cuvintelor care sînt în evidența sensului celor citite.

O atenție deosebită e necesar să se dea discutatii cu elevii a conținutului de idei pe care-l cuprinde textul citit. Încă de pe această treaptă copiii trebuie ajutați să sezeze ideea esențială a textului. Din păcate — după citirea pe fragmente și alcătuirea planului — în multe clase I-a pe care le-am vizitat am constatat că această preocupare lipsește. Ținînd seama însă de faptul că textele din manualul de citire sînt scurte și copii le memorează cu ușurință, cel puțin parțial dacă nu în întregime, e recomandată de după alcătuirea planului să se treacă la exerciții orale de desprindere de către elevi a ideii de bază a textului. În funcție de ideea de bază și planul bucașii se poate trece apoi cu succes la expuneri ale elevilor cît mai libere — folosind evident cuvinte și expresii din textele respective — pentru consolidarea vocabularului nou însușit. A lega continuu munca de formare a deprinderii citirii cu cea a dezvoltării vorbirii și gândirii elevilor trebuie să constituie preocuparea esențială a studierii bucașilor de citire pe treapta post-abecedară.

Băieții aceia — spune inginerul Leonte — realizează zilnic norme egale cu cele ale muncitorilor calificaiți. Și într-adevăr, ucenicii Ilie Nicchia, Ion Tuchim din anul III și George Marin, Vasile Dumitru, Costică Scurtu din anul II lucrează cu atîta dragoste și îndeminare, încît sîntem convînși că în scurt timp vor deveni muncitori cu o înaltă calificare.

I. MOSCU

CERCETĂRI PEDAGOGICE

Trecerea elevilor de la clasa a IV-a la a V-a

De fenomenul supraîncălzirii elevilor — problema importantă și actuală — se preocupă înțelegerea opiniei publice, presa pedagogică, organele de conducere ale învățămîntului. Analizîndu-se totuși cauzele care pot genera acest fenomen, se studiază modalitățile înlăturării și evitării lui.

Din complexul de situații care este materia manifestă evidente de supraîncălzire, se impun atenției noastre, în mod deosebit, problemele ridicate de fenomenul respectiv în clasa a V-a. Frecvența rezultatelor slabe la învățătură, aspecte deficiente privind comportarea unor elevi ai acestei clase — în comparație cu rezultatele bune obținute de aceiași elevi în clasele anterioare — dovedesc că în analiza activității instructiv-educative a clasei a V-a trebuie să se țină seama nu numai de condițiile generale, valabile pentru întregul proces de învățămînt din școala noastră, ci și de unii factori specifici clasei respective. Caracterul specific ține de trecerea la o organizare a muncii școlare, deosebită de cea anterioară, ține de restructurarea în condiții noi a colectivului de elevi, ca și de transformările psihofizice ale copiilor la această vîrstă.

În continuare, urmează să se adîncească și să se extindă obiectivele cercetării, astfel încît să se obțină un tablou cât mai complet al condițiilor și măsurilor care influențează și favorizează procesul trecerii elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a.

Pentru a se da un caracter mai cuprinzător și mai fundamental concluderilor finale, vor fi cuprinse în sfera cercetării și colective de elevi din școli situate în cartiere muncitorești și în mediul sărăc.

Urmasîndu-se activitatea unor serii de elevi în clasa a IV-a și apoi în clasa a V-a din aceste școli, vor fi înlesnite diferențierea și precizarea valorii anumitor factori în procesul de trecere la care ne referim. Se va putea constata influența exercitată asupra acestui proces de unele condiții specifice în care se desfășoară învățămîntul în școlile respective (profesori care predau în clasa a V-a mai multe discipline, învățători care lucrează simultan cu două sau mai multe clase etc.).

Totodată, se vor cerceta în mod deosebit și rezultatele obținute în urma aplicării în școli a măsurilor împotriva supraîncălzirii elevilor.

Actualizată și importanța studierii problemei trecerii elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a sînt demonstrate și de faptul că unele secții de învățămînt și conduceri de școli au început să manifeste oarecare preocupări în această direcție. Cercetarea acestei probleme „în diferite regiuni ale țării va contribui, desigur, la confirmarea valabilității ipotezei de lucru și a măsurilor preconizate în legătură cu problema amintită.

În scopul întăririi colaborării cu familia cîț și pentru a da o mai largă răspîndire propagandei pedagogice în rândul părinților, cadrele didactice de la școala de 7 ani din Orșad, raionul Sibiu, au organizat în cadrul stărilor de radio, ficare din comună emisiunea „De vorbă cu părinții“. Această emisiune are loc din două în două săptămîni. Conferințele sînt susținute în special de diriginți și învățători, iar și cititorii elevilor. „Școala de ieri și școala de azi“, „Familia și școala“ — factori de răspundere în educația cîțelor —, „Regimul zilnic de muncă al elevilor“ etc.

Efectele unor astfel de conferințe n-au întîrziat să se arate. Părinții au început să participe într-un număr tot mai mare la ședințele organizate de școala. Bă mai mult, s-a schimbat și mentalitatea părinților față de educația cîțului, răsunândău prejudecății cu privire la muncitorii de educație și instruire a copiilor.

Emisiunea „De vorbă cu părinții“ a constituit un stimul în muncă și pentru elevi. Popularizarea elevilor cu rezultate bune la învățătură, cu o comportare frumoasă a determinat o schimbare în atitudinea față de învățătură și în ceea ce privește conduita multor elevi.

În mod experimental, s-au introdus în școala unele măsuri, dintre care mai importante au fost: modificarea metodei lecțiilor ținute de învățătorii (privind verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor, extinderea activității independente a elevilor etc.), organizarea unor asistente și predația cîtorva lecții la clasa a IV-a de către profesori care vor lucra în anul următor cu clasa respectivă, colaborarea vîntoarei diriginții cu învățătorii în cadrul trimestrului al III-lea al clasei a IV-a.

În anul școlar 1957-1958 s-a continuat activitatea de cercetare, fiind urmăriată în clasa a V-a aceeași serie

de elevi. În scopul întăririi colaborării cu familia cîț și pentru a da o mai largă răspîndire propagandei pedagogice în rândul părinților, cadrele didactice de la școala de 7 ani din Orșad, raionul Sibiu, au organizat în cadrul stărilor de radio, ficare din comună emisiunea „De vorbă cu părinții“. Această emisiune are loc din două în două săptămîni. Conferințele sînt susținute în special de diriginți și învățători, iar și cititorii elevilor. „Școala de ieri și școala de azi“, „Familia și școala“ — factori de răspundere în educația cîțelor —, „Regimul zilnic de muncă al elevilor“ etc.

Efectele unor astfel de conferințe n-au întîrziat să se arate. Părinții au început să participe într-un număr tot mai mare la ședințele organizate de școala. Bă mai mult, s-a schimbat și mentalitatea părinților față de educația cîțului, răsunândău prejudecății cu privire la muncitorii de educație și instruire a copiilor.

Emisiunea „De vorbă cu părinții“ a constituit un stimul în muncă și pentru elevi. Popularizarea elevilor cu rezultate bune la învățătură, cu o comportare frumoasă a determinat o schimbare în atitudinea față de învățătură și în ceea ce privește conduita multor elevi.

LUMINIȚA GHIVIRIGA și C. MARINESCU cercetători principali la Institutul de științe pedagogice

EMISIUNI LOCALE DE RADIO pentru părinți

COMENTARIU

Profesorul suveran

In ziua premergătoare încheierii trimestrului II, dirigintelei clasei a V-a „B“ de la școala din comuna Stoiana, raionul Amara, a constat cu surpriză că la educația fizică majoritatea elevilor au medii de „5“. Surpriza dirigințului de la clasa a VII-a fu și mai mare: aproape toate notele la educația fizică fușeră scăzute pe trimestrul II cu lte două puncte față de trimestrul I, astfel încît un elev, primind nota „4“, rămînea corigent.

Diriginții erau nelămurii. Ce se întîmplase? Se anchilozaseră oare într-un timp atât de scurt elevii? Mișcările lor la gimnastică deveniseră acum mai greoate? Nu mai erau în stare să alerge sau de metri ca mai înainte? Dacă așa stăteau lucrurile, înseamna că stăruia era îngrijorătoare și trebuia consultat de urgență medicul școlii.

N-a fost însă nevoie de medic. Diagnosticul „maladii“ de care sufereau elevii a fost pus de însuși profesorul de educație fizică, tovarășul Dumitru Tănase: „Indisciplină“.

Cei doi diriginți se priviră mirați. Ei știau că orice boală însoțită de febră pronoadă ridicarea mercurului din termometru. Nu știau însă că o „maladie“ cum este indisciplină poate provoca scăderea notelor la obiectele de studiu. Descoperirea părințului-lise interesantă (ca să nu spunem bizară) propuseră ca profesorul de educație fizică să facă o comunicare pe această temă în consiliul pedagogic.

În consiliu, expunerea profesorului dură foarte puțin: „Elevii au fost indisciplinați în oră! Trebuia să le dau o lecție...“ Mai multă amploare căpătără întrebările însoțite de discuții. Sub ploaia de săgeți a criticii, profesorul Dumitru Tănase ridică acu-

tu: „Sînt suveran pe obiectul meu! N-aveți dreptul să mă amestecați!“

Cazul profesorului de educație fizică, după cite știm, nu este unic. Mai sînt încă profesori — cei-drept, puștin — care folosesc nota la obiectul lor de studiu drept mijloc de pedepsă pentru indisciplină, care consideră obiectul la care predau un teritoriu asupra cîruia ei sînt stăpîni absoluți și inviolabili.

Asemenea profesori uitt probabil că „profesorul suveran“ e un anacronism astăzi. Ei uitt că notele la obiectele de studiu trebuie să reflecte cît mai fidel posibil nivelul cunoștințelor și deprinderilor elevilor, că pentru aprecierea conductei acestora există nota la purtare. Asemenea profesori uitt mai ales că pedagogul care încearcă să asigure disciplina în oră prin scăderea notelor la materia pe care o predă își pierde autoritatea față de elevi în loc să și-o întîrască.

I. A.

Conf. univ. ION BERCA

Importante documente în lupta pentru pace

Federatia Sindicală Mondială, care cuprinde peste 92.000.000 de membri, reprezintă un factor de o uriasă importanță în lupta internațională pentru pace. Chemările ei pentru pace, având un mare ecou în rândurile tuturor oamenilor muncii, exercită o uriasă influență pe arena politică mondială. Documentele adoptate la recenta Sesiune a Comitetului executiv al F.S.M., care a avut loc la Budapesta, reprezintă o nouă și puternică chemare adresată oamenilor muncii din lumea în treagă, o chemare la luptă pentru pace, pentru înlăturarea năzuințelor de progres ale muncitorilor internaționali.

Oglindind traducerea în viață a Hotărîrilor celui de al IV-lea Congres mondial al sindicatelor, documentele sesiunii de la Budapesta arată că în prezent sarcina cea mai însemnată a sindicatelor este unificarea tuturor forțelor în lupta împotriva pregătirilor de război, pentru dezarmare și coexistență pașnică.

Printre documentele adoptate de cea de a 17-a Sesiune a Comitetului executiv al F.S.M. se numără și un APEL ADRESAT OAMENILOR MUNCII ȘI SINDICATELOR DIN ÎNTOREAGA LUME, pe care-l reproducem mai jos.

Politica de forță și a cursei înarmărilor teroromoculare, desfășurată în interesul monopolurilor, face ca asupra întregii omeniri să planeze groaznică amenințare a unui război atomic.

Enorme bugete militare, care cresc an de an pentru a finanța această politică, au repercutat grav asupra salariilor și nivelului de trai al maselor de oameni ai muncii, în țările în masă lovită de nou milioanele de oameni ai muncii.

Față de această situație, milioane de bărbați și femei din toate țările sociale, oameni ai muncii și sindicate de toate convingerile și de diferite afiliații sindicale, cer reglementarea pașnică a divergențelor în cadrul unei conferințe la cel mai înalt nivel. Ei cer ca, urmînd exemplul recentelor hotărîri luate de Uniunea Sovietică care a fost salutăta cu entuziasm de către toate popoarele, S.U.A. și Anglia să pună asemenea capăt experiențelor cu arme atomice și să se interzică folosirea și fabricarea acestor arme. Ei cer încetarea zborurilor avioanelor cu bombe atomice, lichidarea bazelor de rachete, creșterea unor zone demilitarizate, dezarmare și coexistență pașnică, așa cum a propus neîncalcat și concret Uniunea Sovietică, țările socialiste și altele care într-adevăr iubesc pacea.

Oamenii ai muncii, bărbați și femei, sindicate din toate țările.

În fața pericolului unui război atomic, forțele pașnice au fost încă niciodată atât de mari și active ca acum. Ele pot și trebuie să obțină victoria, dacă vor să se unească și să acționeze în comun, pentru a obține ca enormele resurse consacrate înarmării să fie eliberate pentru economia pașnică, ca obstacolul

ridicată în calea dezvoltării relațiilor comerciale și culturale între toate țările să fie lichidate, în interesul unei depline colaborări internaționale, pe baza egalității și respectării suveranității naționale.

Tocmai acest fel și-l pune Congresul mondial al popoarelor pentru dezarmare și coexistență pașnică convocat de Consiliul Mondial al Păcii între 16-22 Iulie a.c. Unind toate curente de opinie care se pronunță pentru dezarmare și relații prietenești între popoare, acest congres va studia condițiile pentru o mai bună și adevărată colaborare internațională, pentru a apropia punctele de vedere și a confirma aspirațiile comune. El va da un nou impuls forțelor pașnice, pentru înlăturarea eforturilor lor hotărîte.

Federatia Sindicală Mondială, care sprijină toate inițiativa în această direcție, își dă deplina sa adărușă la această importanță manifestare în apărarea păcii. Ea cheamă toți oamenii muncii și toate sindicatele, fără deosebire, să fie în primele rânduri ale luptătorilor pentru dezarmare și colaborare internațională și să sprijine activitatea Consiliului Mondial al Păcii. Ea le recomandă să ia parte activă la pregătirea acestui congres împreună cu comiteele naționale ale partizanilor pașnici și să trimite la congres delegații unitare reprezentative.

Participarea tuturor forțelor clasei muncitoare la această adunare mondială pentru dezarmare și coexistență pașnică va lăsa amintea de acțiune necesară tuturor oamenilor muncii în apărarea păcii, va contribui la unirea solidarizată a tuturor maselor populare, pentru a bura calea războiului și a decide ceea ce coexistența pașnică între toate popoarele.

O SICILIANA ȘI... O SERENADA, executa te de Cristina Mihăilescu (plan) și Mircea Țitu (vioră), elevi ai școlii de muzică din Cluj, participanți la festival.

FESTIVALUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR ȘI INSTITUTELOR DE ARTĂ Tinerii muzicieni

Săptămîna aceasta melomanii Capitalei se bucură de un program foarte bogat: în fiecare seară, pe scene diferite, au loc concerte, spectacole de teatru și operă, recitaluri susținute de cei mai valoroși elevi și studenți ai școlilor elementare și medii de muzică, precum și ai institutelor de artă din provincie și din București. Zeci de talente se înfruntă în fața unui juriu și mai ales a unui public exigent, în cadrul celui de al treilea festival republican al elementelor fruntașe din școlile și institutelor de artă.

Ziua bună se cunoaște de dimineată — zice înțelepciunea populară. Așa s-ar putea caracteriza primele trei zile de concurs la care am asistat pînă acum. Problema clasificării va fi anul acesta mult mai dificilă ca în trecut. Nivelul artistic ridicat, pregătirea profesională temeinică pe care o deducem aștăzi de la marii studenți, cât mai ales elevii școlilor elementare, echilibrul de forțe între concurenți asigură premisă unei pasionante lăbrieri.

Inițiat acum doi ani (1956) de către Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Culturii, festivalul republican al tinerelor talente capătă an de an un caracter mai larg, mai interesant, ridică probleme noi privind dezvoltarea și înfrumusețarea viitorilor artiști. Asistăm la o infiorare în masă a talentelor, necunoscută vreodată în trecut. Ne mirăm cu schimbul de mîine, care crește sub ochii noștri.

Festivalul de anul acesta ne permite să apreciem că de rodnică a fost inițiativa înființării de școli elementare de muzică în mai toate centrele însemnate din țară. Pentru prima dată apar numele școlilor de muzică din Ploiești, Rimnicu-Vilcea ș.a., iar elevii dovedesc pregătire sistematică, promițătoare.

Ne aflăm în plin concurs. De aceea ne ferim — deocamdată — de aprecieri categorice. Subliniem însă, ca aspecte pozitive, îmbogățirea substanțială a repertoriului, diversitatea lui, calitatea superioară și mai ales promovarea plină de curaj a pieselor românești. Niciodată în trecut nu au răsunat aștăzi de multe nume de compozitori români ca acum, și ceea ce rămîne îmbucurător este faptul că lucrările grele de Enescu, Stan Golestan, Filip Lazăr, Jianu, Iuliu Mureșanu nu i-au speriat pe concurenți. Salutam de asemenea apariția unui nou colectiv artistic permanent: orchestra de studio a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București. Formație înființată de abia de un an, a contribuit în mod substanțial la buna desfășurare a spectacolelor de operă (fragmente din „Faust” de Gounod și „Evghenii Oneghin” de Ciaikovski) și o ultimă constatare pozitivă: perfectă organizare a festivalului de către Direcția Învățămîntului artistic din Ministerul Culturii, distribuție judicioasă a invitațiilor, limitarea în timp a concurențelor, tipărirea programelor și afișelor etc.). Cu aceste îmbucurătoare premise, rezultatele bune nu vor întârzia să apară...

Care vor fi premianții? Deocamdată, nume se pot da multe, însă premianții... Orchestra simfonică a Conservatorului, condusă de studentul Hugo Huss și prof. Mircea Basarab, a deschis festivalul cu un reus concert. Menționăm că echilibrul, acordajul orchestrei — toate ne-au satisfăcut mai mult decît formația de profesioniști a „Studio-ului”. Remarcabil s-a prezentat studentul bulgar Sopov Petre, de la clasa maestrului Dimi-

O SICILIANA ȘI... O SERENADA, executa te de Cristina Mihăilescu (plan) și Mircea Țitu (vioră), elevi ai școlii de muzică din Cluj, participanți la festival.

Din toată lumea

Editoria de literatură pentru copii „Detghiz” din Moscova publică numeroase cărți de popularizare a științei în care autori lor vorbesc copilor într-o formă accesibilă și atrăgătoare despre multe probleme importante ale științei și tehnicii.

Literatura de popularizare a științei editată de „Detghiz” este foarte variată și accesibilă celor mai diferite vârste, gusturi și interese. Cărțile destinate copiilor în vîrstă de 5-10 ani vorbesc despre lucrurile înconjurătoare. Pentru elevii claselor superioare care știu, de bază fizică și chimie, apar cărți de știință care tratează problemele de știință modernă. De curînd au apărut cărțile: „Ce este un semiconductor?”, „Măști care gîndesc” (despre bazele kibernetice), „Aviația noastră reactivă”, „Pulberea metalurgică”, „Măști care gîndesc” (despre bazele fizice). O serie de edituri interesante sînt destinate amatorilor de geografie.

Dintre colabozorii editurii fac parte academicienii Vladimir Obrucov, Alexandr Fersman, savanți cu renume mondial ca, de pildă, fiziologii Lev Landau, geograful Dmitri Scriabkov, biologul Vitali Biâni și mulți alții.

UN FILM DESPRE ÎNVĂȚĂTORI

Recent în R. Cehoslovacă s-a bucurat de un mare succes filmul „Școala părinților”, realizat de ilustriul regizor Ladislav Hájek. Tema principală al filmului este învățatorul Pelikan, detasat pentru un timp într-un mic orașel de provincie, care în țara sa este să predă Pelikan se bucura oficial de o reputație frumoasă. Cea mai mare parte din țara este în cultură excepțională, unul învățator constată însă, chiar din prima clipă, că realitatea este cu totul alta. El constată că în țara sa nu este de necesar. Copiii sînt obișnuiți să primească ceea ce mai bună în viața lor — ostenție. De acur cu direcții se scoală în țara sa în succese cu orice preț, institutorii succesei căutau să și cîștige prin metodele lor, înțelegînd că nu trebuie să aștepte. Cautînd să schimbe mesajul învățătorilor, Pelikan se apucă cu siguranță de lucru. La sfîrșitul primului semestru, cea mai mare parte a toștor „elevi-model” se pomenește în situația de repelență. Faptul provocă o adevărată revoluție în școală, nescuturată de viață. În privese pe institutor ca un dușman, iar directorul este profund afectat de pata care va întințura renumele înmăcitat al școlii sale.

De remarcat este însă evoluția atitudinii copiilor față de învățătorii lor, încurajați în început de unii părinți și înștiințați de unii colegi, elevii adoptă poziția rezistenței pasive, nescuturată de viață. Treptat, însă, învățătorii reușeau să le schimbe înțelegerea față de învățare și de învățător. O schimbare fundamentală se produce în clasă, înțelegînd și de dea seama, înțelegînd, de adevărat, caracter al discuțiilor. În această etapă este decăzut de învățătorul directorului. Școala începe astfel o a doua viață.

AMINȚIRI DIN ANII DE ȘCOALĂ

În literatura țărilor arabe este foarte răspîndit genul literar al amintirilor, care a născut acum 25 de ani, o dată cu apariția cunoscutor colecții de povestiri intitulată „Zile copilăriei” de scriitorul egiptean Ibrahim Abd Al Halim, intitulată „Zilele copilăriei”. Cărțile prezintă un interes deosebit și prin faptul că redă tabloul veridic al școlii și al sistemului de învățămînt de sub regimul colonialist englez.

Approape simultan, la Beirut a apărut colecțarea de povestiri „Asculă Elida” scrisă de învățătorul libanez Ante Feriha, care evocă de asemenea anii copilăriei și anii de școală.

CĂRȚI DE VALOARE

În biblioteca școlii „Ovidius Jozsef” din Budapesta s-au descoperit recent cîteva cărți rare de mare valoare. Printre acestea se numără „Remun Hungaricum” (istoria Ungariei) de Bonfini, lucrare editată în 1561 la Frankfurt, o ediție din 1528 a lucrării „Adagiorum Opuscula” (culegere de aforisme) a lui Erasmus din Rotterdam, o carte germană de zoologie intitulată în 1568 „Lucrări filozofice ale lui Seneca, editate la Veneția în anul 1643 etc.

BIBLIOTECA ȘCOLARĂ A CLASICILOR ITALIENI

Editoria Sansoni din Italia a organizat recitarea „Bibliotecii școlare a clasicilor italieni” care a apărut în prima ediție în 1888, sub înțirirea enciclopedistului roșu, filolog și critic Giosuè Carducci. Biblioteca școlară a clasicilor italieni” pune la dispoziția elevilor și a maselor largi cele mai valoroase opere din „istoria literaturii italiene.

INSEMNAȚI BIBLIOGRAFICE

„50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România”

Sub titlul „50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România” a apărut în Editura C.C.S. o lucrare deosebit de interesantă și a cărei însemnătate depășește cu mult simpla marcarea a unei aniversări. Volumul cuprinde referate și comunicări științifice privind dezvoltarea mișcării sindicale din țara noastră de la primele asociații muncitorești, care au înființat prin mijlocul veacului trecut, și pînă în zilele noastre. Ele au fost prezentate în cadrul unei sesiuni organizate de Consiliul Central al Sindicatelor și de Institutul de Istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. în septembrie 1956, cu prilejul împlinirii unei jumătăți de veac de la centralizarea organizatorică a mișcării sindicale din țara noastră.

Atenția cititorului acestei lucrări se îndreaptă în primul rînd către referatul „Sindicatul din R.P.R. în lupta pentru construirea socialismului” prezentat la sesiunea de tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Pentru actul sindical și pentru toți cei care studiază istoria luptelor revoluționare ale proletariatului din țara noastră, aceste teze sînt puncte de orientare

de mare ajutor atât în activitatea teoretică cit și în cea practică.

Textele dezbaterilor care au avut loc în cadrul sesiunii în lumina lezlor cuprinse în aceste referate au fost incluse în volum. La sesiune au fost discutate numeroase probleme pe care le ridică istoriograful mișcării muncitorești. Cîteva dintre exemplele sunt prezentate în exemplul muncitorești, caracterul sindicalizat asociațiilor profesionale muncitorești din România în ultimii decenii al veacului al XIX-lea, evoluția formelor de organizare profesională a proletariatului transformarea și etapele acestei evoluții, locul și importanța conținerii sindicale din 1906 în istoria mișcării muncitorești din țara noastră, avîntul mișcării noastre muncitorești după Revoluția Socialistă din Octombrie, Congresul sindical de la Sibiu (1922), Congresul sindical de la Brașov al celerștilor (1936), reorganizarea mișcării sindicale după 23 August 1944, participarea sindicatelor la lupta pentru cucerirea puterii politice de

o țară cu o populație de aproape 20 milioane și contribuția sindicatelor în prezenta în diverse sectoare ale construcției socialiste.

Se impune cititorului, ca un rezultat al istoricului și activităților sindicale care au fost realizate în cadrul sesiunii amintite, faptul că, pe lângă ideile și conștientizarea activității sindicale, și cu atât în evidență superioră specifică ale evoluției mișcării sindicale din țara noastră, este și faptul că această evoluție reprezintă rezultatul unei lăbrieri serioase și îndelungate în direcția unei mișcări muncitorești internaționale. Centralizat în problemele muncitorești de lași al clasei muncitoare, profesorul de istorie care are de predat o lecție referitoare la acest trecut, activități sindicale care stăruie să conștientizeze problemele și marșurile de muncă bogate și pline de însemnătate.

C. DURA

Analele romino-sovietice

Se la pedagogia psihologia nr. 1079

In cuprins:

STANCIU STOLAN — Ca este mai important în educația teoretică noștră ei.

S. I. ROUNOSKI — Remanțele îndelungate în școlile R.S.F.S.R. și Direcției Congresului al XX-lea al P.C.U.S. ca privire la învățămîntul polittehnic.

V. N. SAIKALIA — Sarcinile și conținutul educației estetice a elevului sovietic.

P. A. GLORIOZOV — Ca privire la metoda formării la elevi a priceperilor și deprinderilor practice la chimie.

N. A. MENDRINAIA — Pedagogia sovietică și învățare.

A. E. LURIA — Analiză teoretică a metodei experiențelor de învățare.

E. V. GIBANOV D. A. OSANIN, V. V. GERŠOVA — Situația actuală și perspectiva pedagogiei sovietice.

D. V. MENDELEVAIA — Educația sovietică în cadrul școlii.

SEN ALEXANDRI — Dreptul muncitorilor de a se organiza în organizații sindicale, în țările la dezvoltarea pașnică, în țările la creșterea ei în țările.

E. I. SALUNOVA, N. E. TELTEN — Încercarea prin mijlocul în trece sărăcită din Anglia.

Scenă din plesa „Stiziana și Pepelea” prezentată de pionierii școlii de 7 ani nr. 5 din Reșța, clasăși pe primul loc la festivalul cultural-artistic al pionierilor din regiunea Timișoara.